

[Inger Gautier Schmit.]

tagelse. Jeg henstiller derfor, om man ikke paa dette Omraade kunde faa en mere rationel Ordning, saaledes at der kunde sikres navnlig de ubemidlede Familier et noget større Fødtforbrug.

Det, jeg her har omtalt, er jo rent praktiske Ting, men det er noget, de fleste Husmødre daglig maa kæmpe med, og jeg vil ved denne Lejlighed ikke undlade at udtale min store Anerkendelse og Beundring af danske Husmødre. Det Arbejde og den Indsats, de gør over for Tidens Vanskeligheder, er i høj Grad beundringsværdigt, og jeg synes, at de Mennesker, som har Ledelsen i Landet, skal gøre alt, hvad man overhovedet kan, for at hjælpe Husmødrene i deres Kamp for at føre Befolkningens Sundhed op paa det højeste Stade, som er muligt med de forhaandenværende Rationer og de forhaandenværende Priser. Jeg vil gerne lægge et godt Ord ind for, at alt, hvad man kan gøre for at hjælpe danske Husmødre i Øjeblikket med at føre en forstandig, økonomisk og sund Husholdning, maa blive gjort.

Formanden: Jeg skal her afbryde Forhandlingerne om den foreliggende Sag.

Uden for Dagsordenen giver jeg Ordet til det ærede Medlem Hr. Jens Thomsen, for at han kan faa Lejlighed til at fremsætte et tidligere anmeldt Lovforslag.

Ordføreren for Forslagsstillerne (Jens Thomsen): Jeg har hermed den Ære for det høje Folketing at forelægge et Forslag til Lov om Skattefrihed for Hjælp, der ydes til finske Børn. Forslaget gaar ud paa at give Skattefrihed for de Beløb, der gives som Fadderskabsgave til finske Børn gennem den dertil oprettede Organisation.

Der tales saa meget om nordisk Samhørighed og Samarbejde, men dette skulde ogsaa gerne give sig Udslag i praktisk Handling, og her har vi just et Omraade, hvor vi under beskedne Former kan vise Viljen til Samarbejde. Det danske Folk nærer sikkert den største Beundring for det finske Folk og ejer Viljen til at yde en Anerkendelse til det finske Folk nu i Nødens Stund. De finske Børn er jo Finlands Fremtid, og disse faderløse Børn trænger til en hjælpende Haand netop i Øjeblikket. Det danske Folk har her en udmærket Lejlighed til at gøre en god Gerning og til at knytte stærke Baand mellem de to Folk.

Under den forrige Krig havde Danmark

Lejlighed til at modtage en Mængde Wienerbørn til en meget haardt tiltrængt Pleje. Der blev ved denne Lejlighed knyttet stærke Baand mellem store Dele af Befolkningen i Danmark og endnu større Dele af Befolkningen i Wien, og man kan vel næsten sige Østrig, og den Taknemmelighed, der udvistes af det østrigske Folk over for det danske Folk som Følge af Wienerbørnenes Ophold i Danmark, er næsten ubegribelig. Jeg synes, det vilde være en smuk Opgave for det danske Folk nu at knytte tilsvarende Baand mellem det danske og det finske Folk.

De Baand, som Wienerbørnenes Ophold i Danmark knyttede mellem de to Folk, er i Danmark kendt af en mindre Kreds end i Østrig; det gælder vel nærmest kun de enkelte Hjem, der modtog Wienerbørn, og de forholdsvis faa Danskere, der ofrede Tid og Arbejde paa Tilrettelæggelsen af Rejserne. Men i Østrig gjorde Myndighederne et stort Arbejde for at styrke Taknemmeligheden over for og Kærligheden til det danske Folk. Da jeg tror, det vilde have stor Betydning, om der nu her blev Anledning til at knytte stærke Baand mellem det finske og danske Folk, vil jeg gerne nævne nogle Træk, der viser Wienernes store Taknemmelighed over for Danmark.

Den østrigske Stat skænkede et stort Bygningskompleks med tilhørende Parkanlæg til den Forening, der var oprettet af de Wienerbørn, som havde haft Ophold i Danmark, og der samledes denne Ungdom og sang danske Sange, læste danske Bøger og værned i det hele taget om deres mange Minder fra Danmark.

Der blev ogsaa arrangeret nogle Fællesrejser for de danske Plejeforældre til Wien, hvorunder den østrigske Stat viste en storslaaet Gæstfrihed. Paa en af disse Rejser var der 600—700 danske Deltagere. Den østrigske Stat havde sendt østrigske Jernbanevogne, der var indrettet som en Slags provisoriske Sovevogne, op til den dansk-tyske Grænse efter Rejsedeltagerne. Da Toget kom over den østrigske Grænse, blev Lokomotivet pyntet med Bøgegrene og Dannebrogslag, hvad der gjorde et mægtigt Indtryk paa alle de Danske. Ved Ankomsten til Wien var den store Plads foran Stationen sort af Mennesker, der var mødt op for at hylde de danske Gæster. Under Opholdet i Wien var der ingen Grænser for Myndighedernes Opmærksomhed mod Danskerne. Der blev givet flere Festspisninger og afholdt mange store Møder,